

szocialista EGÉSZSÉGÜGYÉRT

AZ ORVOSÉGÉSZSÉGÜGYI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE FUNKCIONÁRIUSAINAK LAPJA

III. évfolyam, 5. szám.

1954 május 27.

Üdvözljük pártunk III. kongresszusát

A napokban ült össze pártunk legfelső szerve, a pártkongresszus, a felszabadulás óta immár harmadszor. Valamennyien tudjuk, hogy a kongresszus tanácskozása mindig nagy horderejű esemény volt, amely megmutatta a legutóbbi kongresszus óta megtett utat és amely megjelölte az elkövetkező időszak legfontosabb tennivalóit — úgyis mondhatnánk — kijelölte történelmünk fő vonásait.

Tudjuk, így lesz a III. kongresszuson is, hiszen a II. kongresszus óta eltelt időszakban hatalmas eredményekre és sikerekre tekinthetünk vissza. Hatalmas méretekben fejlődött iparunk, számos új és nagy létesítményt teremtetünk. Fejlődött mezőgazdaságunk: jelentékenyen megerősödött szocialista szektora. És mindezen felül jelentékenyen változott, fejlődött népiünk tudata, amennyiben dolgozó népiünk óriási tömegei ismerték fel a szocialista fejlődés szükségességét és szépségét és adták ennek

számos tanujelét a munkaversenyek kiemelkedő eredményeiben, a legutóbbi országgyűlési választásokon stb.

Igen nagy mértékben fejlődött egészségügyünk is. Számos klinika, kórház, rendelőintézet, szanatórium stb. létesült az utóbbi években; számos kórház ágylétszámát, rendelőintézet rendelési órászámát fejlesztettük. De nagy mértékben fejlesztettük a körzeti orvosi hálózatot is, az ingyenes betegellátást hatalmas méretekben kiterjesztve. Számos szanatórium és üdülő létesült. Új tudományos kutatóintézetek keletkeztek. Ezenkívül pártunk és kormányzatunk fokozott gondoskodását külön is éreztük mi, egészségügyi dolgozók. Legutolsó dokumentálása volt ennek a most megvalósult bérrendezés, amely ismét igen jelentékeny összegeket juttatott egészségügyi dolgozóink számára. Számos kutatónk, oktatónk és más egészségügyi dolgozónk részeseült kitüntetésben és pénzjutalomban. Nem szabad elfeled-

kezünk arról sem, hogy azok a komoly erőfeszítések, melyeket pártunk és kormányunk tett egész népgazdaságunk fejlesztésére és most mindenekelőtt a mezőgazdaság fejlesztésére, közvetve mind a mi érdekeinket is szolgálják, a mi életszínvonalunk emelését segítik elő.

Mindezeket tudják és érzik egészségügyi dolgozóink. Ezt mutatja többek között az a nagyszámú vállalás és ezen vállalások teljesítése, melyeket egészségügyi dolgozóink a pártkongresszus hírére országszerte végeztek. De ezt bizonyítja tudományos dolgozóink aktivitása, a tudományos üléseinken és kongresszusainkon elhangzott számos jelentős értéket képviselő és nehéz munkára visszatekintő előadás. Ezt dokumentálja orvosainknak és többi egészségügyi dolgozóinknak lelkes munkája, dolgozóitársaik egészségének mielőbbi helyreállítása érdekében.

Egészségügyi dolgozóink a kongresszus napjaiban elmé-

lyülten fogják tanulmányozni a kongresszus anyagát és igyekeznek levonni tanulságokat, irányelveket, szakmai és politikai munkánk megjavítására. Még élénkebben figyelik a békeharcot, a nemzetközi helyzetet, hiszen alapelemük a béke: az élet védelme. Igyekezni fognak még magasabb szintre emelni szakmai munkájukat, hogy minél előbb visszaadják dolgozó embertársukat az életnek, a családnak, a munkának, az élet ezer szépségének. Dolgozóink rajta lesznek, hogy a szovjet tapasztalatok nyomán minél jobban fejlesszék szakmai munkájukat, emeljék a kórházkultúrát, tegyék gyorsabbá és eredményesebbé a területen folyó munkát, hogy minél jobban kiépítsék a megelőzés nemes feladatát. Dolgozóink rajta lesznek, hogy minél jobban bekapcsolódhassanak a III. pártkongresszus célkitűzéseinek megvalósításába: szabad, szocialista hazában élő, egészséges és művelt nép boldog jövőjének biztosításába!

Az orvosküldöttség tapasztalatai a Szovjetunióban

Írta: Dr. Zsoldos Sándor egészségügyi miniszter

A hagyományossá vált szovjet-magyar barátság hónapja alkalmával a Szovjetunió egészségügyi minisztériumának meghívására magyar orvosküldöttség közel egy hónapot töltött a Szovjetunióban. Ezalatt az idő alatt küldöttségünknek alkalma volt közvetlen tapasztalatokat gyűjteni az élenjáró szovjet egészségügy több területéről. Látogatásunk elmélyítette és továbbfejlesztette a szovjet és a magyar egészségügyi szervek közötti számunkra felbecsülhetetlen, termékeny kapcsolatokat. A szovjet-magyar egészségügyi együttműködés, a szovjet tapasztalatok felhasználása — ugyanúgy, mint népgazdaságunk más területein — már eddig is rendkívül sokat jelentett számunkra.

A szovjet egészségügyi dol-

gozók baráti és szívélyes magatartásukkal tanulmányunk során állandóan arra törekedtek, hogy sokoldalú segítséget adjanak számunkra a legalapvetőbb hazai egészségügyi problémák megoldásához. Ennek többek között azért van rendkívüli jelentősége, mert a szovjet tapasztalatok átvétele meggyorsítja hazánkban a szocializmus építését. A szovjet egészségügy eddigi eredményeinek felhasználásával és hazai viszonyainkra való alkotó alkalmazásával már eddig is komoly sikereket értünk el. Ennek eredményeként sikerült hazánkban szélesebb alapokra és magasabb színvonalra emelni a dolgozók egészségügyi ellátását.

Tanulmányutunk tapasztalatainak segítségével bátrabban foghatunk hozzá az egészség-

ügy szocialista formáinak kialakításához és az ezen a téren eddig elkövetett elvi és gyakorlati hibák kiküszöböléséhez. Ezért van rendkívül nagy jelentősége tanulmányutunknak. Ezenkívül a szovjet tapasztalatok konkrét segítséget adnak számunkra az elmélet és a gyakorlat területén jelentkező, a szocialista fejlődésünkkel szorosan összefüggő alapvető kérdések megoldásához.

Ez a cikk nem léphet fel az azal az igénnyel, hogy a közel egyhónapos tanulmányút tapasztalatait minden oldalról értékelje. A tanulmányút tapasztalatainak elmélyült feldolgozására hosszabb idő szükséges. Meg fogjuk találni azokat a lehetőségeket, hogy a tanulmányút alaposan feldolgozott tapasztalatait, azoknak ér-

tékelését és hazai viszonyainkra való alkalmazásának feltételeit a legszélesebben a magyar egészségügyi dolgozók rendelkezésére bocsássuk.

Ennek a cikknek a keretében az élenjáró szovjet egészségügynek néhány olyan általános és alapvetően jellemző sajátosságát fogom érinteni, amelyet nekünk, magyar egészségügyi dolgozóknak elsősorban el kell sajátítanunk. Ezek az alapvetően jellemző sajátosságok visszatükrözik a Szovjetunió egészségügyi dolgozóinak magas politikai öntudatát, felbecsülhetetlen áldozatkészségét és alkotó lelkesedését a kommunizmus építéséért folyó páratlan harcban. Ezekben kifejezésre jut többek között az a magasfokú tudományosság is, a marxizmus-leninizmusnak azok a klasz-

szikus tanításai, amelyek vezérfonalként húzódnak végig a tudományos és a gyakorlati élet minden területén.

A szovjet egészségügy szervezete, tartalmi működése, az ezen a téren eddig elért eredmények ragyogóan bizonyítják a marxizmus-leninizmus törvényeinek megdönthetetlen igazságát, a szocialista társadalmi rendszer fölényét. A marxizmus-leninizmus kibontakoztatta a munkásosztály alkotó energiáját, megszervezte és a szocializmus építésére irányította a dolgozó nép erőit, feltárta a társadalmi élet reális törvényeit. Kimutatta, hogy az emberiség története felfelé ívelő út az alacsonyabb társadalmi alakulattól a magasabb felé. Ennek a tudományos fejlődésnek az az alapja, hogy az új azért győzedelmeskedik a régi felett, mert a fejlődés magasabb fokát jelenti és megvan a belső képessége a továbbfejlődésre. A szovjet nép azért tudott eddig is a tudomány minden területén hatalmas eredményeket elérni, mert képes volt elsajátítani a marxizmus-leninizmus módszereit, általánosítani tudta az új jelenségeket és megértette az új és régi közötti harc összefüggéseit. A szovjet nép azért tudta a társadalmi élet minden területén a kapitalista rendszert eredményeiben túlszárnyalni, mert az egész nép egységesen magáévá tette a Szovjetunió Kommunista Pártjának politikáját.

A szovjet nép a Kommunista Párt segítségével a gyakorlati élet minden oldalára alkalmazta és tökéletesítette a marxizmus-leninizmus egyes tételeit. Ez alapja a szovjet egészségügy magasfokú fejlettségének is.

Azok közül az általánosan jellemző sajátosságok közül, amelyeket tanulmányútunk során tapasztaltunk, elsősorban ki kell emelni a szovjet egészségügy egységét. Ennek az egységnek két egymással szorosan összefüggő oldala van: az egészségügy elméleti és szervezeti egysége.

A szovjet egészségügy elméleti egységét az adja meg, hogy szilárdan a marxizmus-leninizmus filozófiájára, a dialektikus materializmusra, a marxista természettudományra támaszkodik. Ez a szilárd elméleti egység biztosítja a szovjet tudomány állandó fejlődését, a tudomány haladó eredményeinek felhasználását és továbbfejlesztését. A szovjet orvostudomány a természetfejlődés reális törvényeinek vizsgálatából indul ki és a dialektikus materializmus segítségével képes megoldani

a betegségek széleskörű megelőzésével, a betegségek leküzdésével és az emberi élet meghosszabbításával összefüggő legfontosabb társadalmi problémákat.

A szovjet egészségügy elméleti egységével szorosan összefügg és attól elválaszthatatlan annak szervezeti egysége. A szovjet egészségügy irányítása a legmagasabbtól a legalacsonyabb szervekig azonos működési elvek szerint történik. Ennek a szervezeti egységnek kifejezője az, hogy az egész szovjet szovjet egészségügyi hálózatot a Szovjetunió egészségügyi minisztériuma irányítja. Ezt az irányító tevékenységet alátámasztja a Szovjetunió Egészségügyi Tudományos Tanácsának és a Tudományos Akadémiának együttműködése.

A Szovjetunió egészségügyi minisztériuma a tudomány legújabb eredményeire támaszkodva határozza meg azokat az alapvető elveket, amelyek az egész egészségügyi hálózat működésének irányvonalát megszabják. Ennek felel meg többek között az a gyakorlat is, hogy a Szovjetunió egészségügyi minisztériuma az Egészségügyi Tudományos Tanáccsal és a Tudományos Akadémiával együttműködésben adja meg azokat a legfontosabb témaköröket, amelyeket a köztársasági minisztériumok és valamennyi tudományos szerv kidolgoz. A kidolgozott tématervek legfontosabb sajátossága az, hogy szorosan összefügg a gyakorlati élet által felvetett legfontosabb kérdésekkel.

A Szovjetunió azért tudott a tudományos élet területén nagy eredményeket elérni, mert idegen tőle a burzsoá tudományra jellemző elzárkózottság, az öncélúság. A tudomány szilárdan támaszkodik a gyakorlati életre, következőképpen a népgazdaság fejlődésével, megszilárdításával, a dolgozók egészségügyi helyzetének szüntelen javításával összefüggő problémák megoldására fekteti a fősúlyt. Ez tette lehetővé a szovjet egészségvédelem sokoldalú kibontakozását, ez eredményezte a szovjet nép magasfokú egészségügyi kulturáltságát és ez adja meg a szovjet orvostudomány működésének legalapvetőbb irányvonalát. A gyakorlati élet által felvetett, a tudomány által megoldott problémák alakítják ki a szovjet egészségügyi intézmények tevékenységét. A tudományosan igazolt, a gyakorlati tapasztalatok által alátámasztott eredmények szerint működnek a szovjet egészségügyi intézmények a kolhoz kórházaktól egészen az állami egyetemekig.

A szovjet egészségügyi há-

lózat működésére a kiegyensúlyozottság, a magabiztosság és a magasfokú tudományosság jellemző. A szovjet egészségügyi intézmények dolgozói a gyakorlati munkában állandóan a tudomány eredményeire támaszkodnak, ugyanakkor a maguk gyakorlati tevékenységén keresztül elősegítik a tudomány állandó fejlődését. Nincs olyan egészségügyi intézmény a Szovjetunióban, amelynek dolgozói ne törekednének arra, hogy sokoldalú gyakorlati tapasztalataikat a tudomány tervszerű fejlődésére használják fel. A legkisebb kórházakban is folyik a tudományos alkotómunka.

Ere a tudományos alkotómunkára viszont az a jellemző, hogy annak eredményeit a kölcsönös tapasztalatosságra széleskörű átadásával általánosítják. A tudományos életnek és a gyakorlati munkának ez a szorosan és elválaszthatatlan összefüggése mint egy motorikus erő viszi egyre előbbre a szovjet egészségügyet. A szovjet egészségügyi dolgozók elméleti tevékenysége viszont a gyakorlati munkát a tudomány színvonalára emeli.

Nekünk magyar egészségügyi dolgozóknak is el kell sajátítanunk ezeket a rendkívül fontos működési elveket. A magyar tudományos életre az a megtisztelő feladat vár, hogy az eddigénél nagyobb érdeklődéssel forduljon a gyakorlati élet, az átmeneti szakasz, a szocializmus építésével összefüggő, népgazdaságunk fejlődését elősegítő gyakorlati kérdések megoldása felé. A magyar egészségügyi dolgozók csak akkor tudják valóban nagy lépéssel előrevinni dolgozó népünk egészségügyét, ha a gyakorlati munka mellett állandó figyelmet szentelnek a tudományos kérdésekre és ha a tudományt a gyakorlati tevékenységtől nem választják el.

Ezen a téren még nagyon sok a tennivalónk. Ezért tanulmányútunknak ezt az alapvető megfigyelését feltétlenül szükséges a legszélesebb körben általánosítani és tevékenységünk egész területén alkalmazni.

Tanulmányútunk során számtalan példáját láttuk annak az órási fegyelmezettségnek, amely egyik jellemző tulajdonsága a szovjet egészségügyi dolgozóknak. Ez a magasfokú politikai öntudatot kifejező fegyelmezettség a szovjet ember egyik legjellemzőbb lelki sajátossága. Gyárakban, mezőgazdasági üzemekben, egyetemeken, tudományos intézetekben, a társadalmi élet egész területén az öntudatos, a szocialista fegyelem és fegyelmezettség

ezernyi példájával találkozunk.

Az egyetemeken a hallgatók fegyelmezetten készülnek a gyakorlati és a tudományos egészségügyi munkára. Tisztában vannak azzal, hogy csak az öntudatos fegyelem, a kötelességek maradéktalan teljesítése felel meg az újtípusú emberrel szemben támasztott követelményeknek. A szovjet egyetemek hallgatói természetesen tartják azt, hogy az egyetem vezetői határozzák meg továbbképzésük és gyakorlati munkájuk területét. A szovjet egészségügyi szervek arra törekszenek, hogy minél több egyetemi hallgatót irányítsanak vidékre. Ez a törekvés megfelel a szovjet egyetemi hallgatók felfogásának is. Igen nagy azoknak a hallgatóknak a száma, akik önként jelentkeznek különösen vidéki munkára. A Szovjetunió egyetemein tanuló diákok megértik a Kommunista Párt és a szovjet kormány politikai célkitűzéseinek nagy társadalmi jelentőségét. A mezőgazdaság fejlesztéséről szóló párt- és kormányhatározat megjelenése után igen sok szovjet egyetemi hallgató jelentkezett egészségügyi munkára, többek között az Altájra.

Az egyetemi hallgatók vidéki irányítása igen nagy körültekintéssel, szervezeten történik. A vidékre irányított orvosok, diákok nem maradnak egyedül. A tudományos intézetek fontos kötelességüknek tartják, hogy foglalkozzanak a területükre irányított orvosokkal. A falura került fiatal orvosokat a megyei intézmények szakemberei a tudományos és a gyakorlati munkában támogatják és minden segítséget megadnak ahhoz, hogy a falun szerzett tapasztalatokat továbbfejlődésük érdekében felhasználhassák.

A vidéken dolgozó orvosokat maximális mértékben támogatják a párt, a szovjetek és a különböző társadalmi szervek. Ez a széleskörű és sokoldalú társadalmi és szakmai támogatás szilárd talajt biztosít minden vonatkozásban a vidékre kerülő orvosok számára.

Általános az a vélemény a Szovjetunióban és ez valóban így is van, hogy az igazi gyakorlati szakképzettséget csak vidéken lehet megszerezni. A vidéki és különösen a falusi egészségügyi munka megbecsülése, jelentőségének kiemelése egyik legfontosabb elve a szovjet egészségügyi továbbképzésnek. A vidékre került orvosok három évet töltenek a területen. Ez után továbbfolyik képzésük vagy valamelyik megyei kórházban,

továbbképző intézetben, vagy tudományos kutató intézetben. Vidéken a gyakorlat közben megszerzett tapasztalatok megadják ezeknek az orvosoknak az elméleti továbbképzésükhöz szükséges biztos alapot. Ez a módszer visszatérője a Szovjetunió egész társadalmi életét átfogó azt az alapvető, hogy jó szakember csak az lehet, akinek közvetlen kapcsolata van az élet jelenségeivel. De kifejezi azt az általános felfogást is, hogy a kommunizmus győzelméért folyó harcban csak az állhatja meg a helyét, aki saját egyéni érdekeit nem helyezi a nagy társadalmi érdekek elé.

A szovjet nép életének kiemelt szerepe az egészségügyre és magasabbrendűsége éppen az jellemző, hogy az egyéni érdekek sohasem érvényesülnek a társadalmi érdekek hátrányára. Ennek a két érdeknek dialektikus egységét a szovjet emberek mélyszélesen átérzik.

A magyar egészségügyi dolgozók előtt feltétlenül szükséges ezeknek határozott kihangsúlyozása. Nálunk még nem mondható általánosnak az, hogy orvosaink megértik az öntudatos fegyelmezett-ségnek, a társadalmi érdekeknek elsőbbségét. Nálunk még mindig inkább az a jellemző, hogy orvosaink inkább ragaszkodnak a bevált régi környezethez, mintsem olyan területen tegyék meg az első lépéseket, ahol bizonyos feltételeket és körülményeket kell harcolni. Orvosaink még mindig nem értik meg eléggé azokat a fontos követelményeket, amelyek a falu egészségügyi ellátásához fűződnek.

Még kell érteni, hogy a szocializmus építéséhez fűződő általános társadalmi érdek és orvosaink szakmai fejlődéséhez fűződő személyes érdek is azt követelik meg, hogy magasra értékeljük a területen folyó gyakorlati munkát. Sokoldalú tapasztalatokat szerezni, megtanulni a nehézségeket leküzdeni, a gyakorlati élet által felvetett különböző problémákat megoldani és ezek megoldásához a feltételeket megtalálni csak a gyakorlati munkában lehet. Ennek nagy iskolája a körzeti, főleg a falusi körzeti orvosi munka. Még kell érteni orvosainknak — és ez elsősorban a fiatal orvosokra vonatkozik — hogy ez minden szakmai fejlődés alapja. A vidéken eltöltött orvosi munka adhatja csak meg orvosaink számára a továbbképzésükhöz, szakmai fejlődésükhöz szükséges feltételeket. Erre kell elsősorban egyetemi tanárainknak az egészségügy vezető szerveinek nevelni fiatal orvosainkat és ennek a szemléletnek általánossá kell válni.

Tanulmányutunk során alkalmunk volt számtalan egészségügyi intézményt megtekinteni. Egyetemi klinikákat, kórházakat, tudományos intézeteket, közegészségügyi és járványügyi állomásokat néztünk meg. A szovjet egészségügyi intézményekre, de a szovjet emberek gondolkozására is alapvetően jellemző az egyszerűség. A Szovjetunióban nem arra törekszenek és ez vonatkozik a társadalmi élet igen sok területére, hogy csak külsőségekben alkossanak nagyot.

A szovjet egészségügyi intézményekre külsőségeiben az egyszerűség, de emellett a maximális célszerűség és a magas színvonalú tartalmi működés a jellemző. Az intézmények elhelyezésénél, kiképzésénél elsősorban az az elv érvényesül, hogy minél takarékosabb, célsebb megoldással biztosítani az egyes intézmények működésének sokoldalúságát. Nem tapasztaltunk seholsem feleslegest. Mindenből annyit és olyant, mint ami az intézmény működéséhez elengedhetlenül szükséges — elv érvényesül az intézmények szervezésénél is. A szovjet nép takarékosan, de okos módon használja fel a nemzeti jövedelmeket az intézmények létesítésénél. A Szovjet intézményeknek egyik legjellemzőbb kifejezője a tisztaság, a rend és a magasfokú kulturáltság. A szovjet egészségügyi dolgozók számtalan formában arra törekszenek, hogy megteremtsek a környezetet belső harmóniáját. A környezet kialakítása tudományos elvek szerint történik. Az egészségügyi intézmények szervezésénél, belső formáinak kiépítésénél messzemenően érvényesül a pavlovi elmélet, a szervezet és a környezet kölcsönhatásának, összefüggéseinek, dialektikus egységének tanulmányozása.

Mély benyomást tett a delegációra többek között az „orvostudomány bolsevikje”, Pavlov által létesített intézetnek megtekintése. Az intézetet delegációnk, Bikov akadémikus vezetésével nézte végig. Megtekintettük Pavlov munkahelyeit, dolgozószobáját. Pavlov íróasztalánál üvegóra alatt láttuk azt a naptárt, melyben Pavlov utolsó feljegyzéseit írta halála napján, 1936 február 26-án. Az intézet verandája tele volt virággal. Bikov elvtárs megmutatta azt a pálmát, amelyet még Pavlov ültetett és gondozott. Mint érdekességet mondotta el vezetőnk azt, hogy ebben a környezetben festette meg Nyeszterov festőművész Pavlov ülőkéit. Kisérőnk elmondotta, hogy az igen tehetséges művész idealista volt. Pavlov a képek festésének ideje alatt

Nyeszterovot meggyőzte a dialektikus materializmus igazságáról. Nyeszterov Pavlov kísérletei alapján és filozófiai munkájának a segítségével ismerte fel a dialektikus materializmus jelentőségét és ez indította el a hírneves festőt világnézetének helyes irányú kialakításához.

A környezet és az ember kapcsolatának kölcsönhatásával és az ebből folyó törvényszerűségek általános alkalmazásával találkoztunk az általunk megtekintett összes egészségügyi intézményekben. A Szovjetunió egészségügyi intézményeiben, a kolhozok kórházaktól kezdve a tudományos intézetekig mindenütt a külső környezet kialakításában arra törekszenek, hogy az az emberi munka feltételeinek legjobban megfeleljen. Ennek a pavlovi elvnek széleskörű alkalmazása komoly emelője az egészségügyi intézmények munkájának.

A magyar egészségügyi intézmények dolgozóinak is meg kell érteni, hogy intézményeink belső életének kialakításánál a célszerűségi szempontokra kell elsősorban figyelemmel lenni. Mélyszélesen hibás az olyan szemlélet, amely az egyes egészségügyi intézmények szervezésénél, működésük belső feltételeinek kialakításánál nem az egyszerűsége, a rendeltetészerűsége, hanem a maximalizmusra törekszik.

Elsősorban intézményeink belső kulturáltságára, működésének harmóniájára, a magasfokú minőségi munkára kell törekedni. El kell ítélni minden olyan törekvést, amely külső formákban igyekszik a lényeg kifejezésére. Nálunk még mindig gyakori az olyan maximalizmus, amelynek következménye a sok felesleges, a nem odavaló a szükségtelen. Merőben hibás és helytelen minden olyan program, amely nem veszi figyelembe a népgazdaságadta lehetőségeket és azokat a feltételeket, amelyek megszabják beruházásaink nagyságát. Alapelvül azt kell elfogadnunk, hogy egyelőre takarékosan, egy-

szerűen alakítsuk ki az intézményeink külső kereteit. Ez egyben lehetőséget ad számunkra ahhoz is, hogy egyre több egészségügyi intézmény szervezésével javítsuk dolgozóink egészségügyi ellátását.

Tanulmányutunkról mély benyomásokkal tértünk vissza. Megerősödött bennünk az a tudat, hogy hazánk és a Szovjetunió között kialakult új típusú kapcsolatokon alapuló együttműködés elengedhetetlen előfeltétele annak, hogy hazánkban lerakjuk a szocializmus alapjait. A Szovjetunió és hazánk közötti együttműködés újabb hozzájárulása az egész haladó emberiség közös ügyéhez, a népek közötti béke és biztonság megteremtéséhez. A Szovjetunió és a népi demokratikus országok népei szilárd léptekkel haladnak előre a gazdasági és kulturális felvirágzás útján. A népi demokratikus országok és hazánk gazdagodásának fellendülése, kulturánk felvirágzása, dolgozó népünk jólétének növekedése egyben meggyőzően tanúsítja országunkban létrehozott népi demokratikus társadalmi rendszer hatalmas előnyeit.

A Szovjetunió és hazánk között kialakult együttműködést hazánk jövőjének érdekében sokoldalúvá kell fejleszteni. Ezeknek a kapcsolatoknak kiépítését, elmélyítését egész dolgozó népünk érdekei követelik meg.

Az orvosdelegáció közel egyhónapos tanulmányútja még jobban elmélyítette a szovjet és a magyar egészségügyi dolgozók barátságát. Biztosan számíthatunk arra, hogy a jövőben a szovjet egészségügyi szervek részéről fokozódni fog a segítségnek az a számtalan formája, amely eddig is sok hazai probléma megoldását segítette elő. A szovjet egészségügyi dolgozók ezzel az önzelen segítséggel és baráti támogatással kifejezésre juttatják a modern társadalmi kapcsolatok új típusának magas erkölcsi eszmeiségét, a proletárinternacionalizmus és a szocialista humanizmus nagyszerű eszméit.

KITÜNTETÉSEK

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa jó munkájuk elismeréséül Koncsek Aranka elvtársnőnek, káderosztályunk vezetőjének és Vidám János elvtársnak, berosztályunk vezetőjének a „Szocialista Munkáért Erdemérem” kitüntetéssel adományozta.

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa dr. Szász Béla orvosnak, 50 éves orvosi működése elismeréséül a „MUNKÁÉRDÉMÉREM” kitüntetéssel adományozta.

Az egészségügyi miniszter dr. Benyó Endre miniszteriumi orvos, főelőadó részére, továbbá Sárvári Györgyné, az Országos Szociálpolitikai Központ csoportvezetője, Horváth Lajos, az OSZK csoportvezetője, Gál Ibolya, megyei szociálpolitikai csoport

vezetője (Nyíregyháza), Nagy János, megyei szociálpolitikai csoport vezetője (Pécs), Rák Kálmán, városi szociálpolitikai csoport vezetője (Szeged), Szabó Károly, a Vakok Állami Intézetének vezetője (Szombathely), Pungor Anna, hadirokkantotthoni szakácsnő (Budapest), Horváth Vilmos, szociális-otthoni gondnok (Nagylőzsi), Császi Ferencné, városi szociálpolitikai csoport vezetője (Kaposvár) és Ferenc Miklós, városi szociálpolitikai csoport főelőadója (Budapest) részére.

AZ EGÉSZSÉGÜGY KIVÁLÓ DOLGOZÓJA” kitüntető jelvényt adományozta.

A mezőgazdasági dolgozók magasszínvonalú egészségügyi ellátása hatalmas feladatot ró a járások, a falu egészségügyi dolgozóira.

Szakszervezetünk elnöksége, amikor ezt a kérdést tárgyalta, s határozatát meghozta — világosan jelölte ki a feladatok eredményes végrehajtásának útját abban, hogy valamennyi, a kérdésben érdekelt tömegszervezet (Vöröskereszt, MNDSZ, MEDOSZ és szakszervezetünk) összerendezett, szervezett együttműködése biztosíthatja csupán a falu körzeti orvosainak azt a segítséget, melynek birtokában a rá váró feladatokat maradéktalanul megoldja.

Ez az álláspontja a Vöröskereszt, MNDSZ, MEDOSZ vezető szerveinek is, amint ezt alábbi állásfoglalásunk mutatja, s ez határozza meg a munkát irányító szakmai kérdéseket összefogó, Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete feladatát is.

Magyar Vöröskereszt

Az országépítés tengelyében a Magyar Dolgozók Pártja 1953 októberi és decemberi határozata értelmében 2—3 éven keresztül a mezőgazdaság fejlesztése áll. A mezőgazdaság fejlesztésének nagy művébe szervesen beletartozik a mezőgazdasági lakosság egészségügyi színvonalának emelése. A párthatározat végrehajtása köteleseket ró az egészségügyi kormányzaton túl mindazokra a társadalmi szervezetekre, amelyek feladata az egészségügyi szakszolgálat támogatása, a hivatásos egészségügyi dolgozók munkájának társadalmi megsegítése.

Különös szükségletként merül fel a társadalmi szervek tevékenységének kibontakoztatása az aratás és cséplési munkák idején. A mezőgazdasági dolgozók egészségügye feletti felelősség állandó és folyamatos kötelesség, de a mezőgazdasági munkák legnagyobb erőfeszítést igénylő időszakában, fokozottabban, mint máskor, mindenkit mozgósítani kell annak érdekében, hogy a mezőgazdasági dolgozók elhelyezése, ellátása a lehető legjobb legyen, hogy a mezőgazdasági dolgozók érezzék a párt és a kormány, az egész magyar társadalom gondoskodását. Érezzék azt, hogy vigyázunk rájuk, védjük egészségüket.

A Magyar Vöröskereszt tag-ságának feladatául az egészségügyi minisztérium 83/24/1954 III. 2. sz. körrendeletét figyelembe véve, az egészségügyi szakszolgálat — a körzeti orvosok és védőnők — munkájának támogatása céljából a baleset-elhárítást, elsősegélynyújtást (a könnyebb sérülések ellátása, a betegek orvoshoz juttatása), a munkásszállások egészségügyi viszonyainak társadalmi ellenőrzését, az étkezés és vízellátás megszervezését tűzte ki.

A Vöröskereszt-aktíváknak a feladatok közepette gondot kell

fordítaniok arra, hogy a lakossággal tudatosítsák azokat az eredményeket is, amelyeket népi demokratikus fejlődésünk kilenc esztendeje alatt értünk el a dolgozók életszínvonalának javításával, különösképpen a gyógyító és megelőző ellátás területén.

A Magyar Vöröskereszt egyes szervezetei már 1953-ban is komoly segítséget nyújtottak az egészségügyi szakszolgálatnak és a lakosságnak az aratás és cséplés idején. Ez azonban nem országos méretekben folyó munka volt, hanem szóróanyag jelenség. Ebben az esztendőben a Magyar Vöröskereszt a nagy nyári mezőgazdasági munkák idején az egészségügyi társadalmi megsegítést egyik központi feladatának tekinti. Ezért üdvözljük az arra irányuló törekvést, hogy a MEDOSZ, az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet, MNDSZ és Vöröskereszt szervei egyetemesen össze fűssék feladataikat.

Munkánk csak akkor lehet eredményes, ha az orvosok és védőnők, igényelve a társadalmi aktívák támogatását, e nagy feladatok végzésének szakirányítói válnak. A hivatásos egészségügyi dolgozók leleményességétől, kezdeményezésétől, lelkeségétől is nagyban függ az, hogy a Vöröskereszt, MNDSZ aktívái milyen mértékben tudnak támaszai lenni az orvosnak és védőnőnek, mennyiben lesznek képesek az orvost, védőnőt és szülész-nőt bizonyos fokig tehermentesíteni.

A Magyar Vöröskereszt Titkársága egyidőben központilag intézkedik arról, hogy szervezetünk az egészségügyi osztályvezetőkkel, csoportvezetőkkel és a többi társadalmi szervevel, MEDOSZ-szal, Orvos-Egészségügyi Szakszervezettel és MNDSZ-szel a legnagyobb egyetértésben dolgozzanak. A társadalmi szervezetek összefogásával, a hivatásos egészségügyi dolgozók szakirányítá-

sával nagy szolgálatot tehetünk az egész országnak. A dolgozó parasztnak egészségének megőrzésével hozzájárulhatunk ahhoz az össznépi üggyhöz is, hogy több élelem, több ruha, több cipő jusson a

munkásnak, a parasztnak és valamennyi dolgozónak egyaránt.

Jancsik Aranka

a Magyar Vöröskereszt szervezési osztály vezetője

MNDSZ

A mezőgazdasági munkák időben való elvégzésének egyik előfeltétele, hogy a mezőgazdasági dolgozók egészségügyi ellátását gondosan megszervezzék. Különösen az aratás, cséplés, betakarítás idején kell nagy segítséget nyújtani, és a legmegfelelőbb egészségügyi feltételeket biztosítani a mezőgazdasági dolgozók számára.

Ezek a feladatok elsősorban az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetére és a Vöröskeresztre hárulnak, azonban az eredményeket meg tudjuk sokszorozni, ha a társadalom részvételével a tömegszervezetek összefogásával végezzük ezt a munkát.

Bár az MNDSZ az utóbbi években nem szentelt kellő figyelmet erre a munkaterületre — ami hiba volt — de pártunk Politikai Bizottságának határozata nyomán az MNDSZ munkája megváltozott, és új munkamódszereket dolgozott ki, amelyben jelentős szerepe van az egészségügyi kérdésekkel való foglalkozásnak is.

Szervezeteinkben különböző bizottságok alakulnak, ezek közül az anya- és gyermekvédelmi, valamint a szociális bizottságok nyújthatnak segítséget az egészségügyi kérdések megoldásához. Helyes, ha az orvos az MNDSZ bizottságai-

nak vezetőivel megkeresi a kapcsolatot és megbeszéli a munka segítésének módját.

Mi úgy látjuk, hogy különös segítséget nyújthatnak bizottságaink a főzés és étkeztetés ellenőrzésében, annak felülvizsgálásában, hogy a tsz-ek, állami gazdaságok, gépállomások rendelkeznek-e megfelelő elsősegélynyújtó felszereléssel. A munkásszállások, iskolák, óvodák, bölcsődék, üzemek tisztaságának védelmében és ellenőrzésében is segítséget nyújthatnak bizottságaink. Nagyon sokat tehetnek szervezeteink a falu tisztaságáért, a tiszta udvar, tiszta ház és különböző tisztasági mozgalmak kezdeményezésével és szélesítésével.

Döntő feladatnak látjuk az MT 1004 határozat végrehajtásának segítését.

A fent említetteken kívül még számos helyi egészségügyi probléma vetődik fel, amelyek megoldását szervezeteink segíteni fogják, mert az asszonyokhoz elég közelálló problémák az egészségügyi kérdések. Szükséges, hogy a megyei, járási egészségügyi szervek is vegyék fel a kapcsolatot az MNDSZ megyei és járási titkárságával.

MNDSZ Országos Központ társ. pol. csoport

MEDOSZ

A mezőgazdaság fejlesztéséről szóló párt- és kormányhatározat megvalósításáért folyó harcban fontos helyet foglal el mezőgazdasági üzemek dolgozó egészségügyi helyzetének megjavítása. Népköztársaságunk elsőrendű feladatának tekinti a dolgozók életkörülményeinek állandó javítását. A párt- és kormányhatározat lehetővé teszi, hogy az eddiginél sokkal nagyobb összegeket fordítsunk az étkeztetés, a szállásviszonyok, a balesetelhárítás, a dolgozók védő- és munkaruhával való ellátására.

Az egészségügy terén fontos feladatként jelentkezik az 1954. évi beruházás egészségügyi célra biztosított összegének időben való felhasználása. Az üzemi bizottságoknak az aratás és cséplés előtt mindent el kell követniük, hogy az egészségügyre vonatkozó beruházás

100 százalékgig fel legyen használva.

A mezőgazdasági üzemekben az aratás és cséplés előtt 280 ezer dolgozó egészségügyi problémáit kell megoldani. Erre a feladatra a MEDOSZ alapszervezeteinek alaposan fel kell készülni. Az üzemi bizottságok szervezik meg a gazdasági vezetők segítségével az egészségügyi előadásokat. Az előadások megtartására a körzeti orvosokat, a Vöröskereszt helyi szerveit kéri fel. Az üzemi bizottságok előre felméri, hogy aratás-cséplés előtt milyen feladatok jelentkeznek az egészségügy terén, a hiányokra és a várható igényekre időben felhívják a gazdasági vezetőség figyelmét, és végrehajtását ellenőrzik. Üzemi bizottságainak három fontos feladatot kell az aratás és cséplés ideje alatt figyelembe venni.

1. A szálláshelyek és étkezés biztosítása.

2. Az ivóvízellátás.

3. A tisztálkodás és nevelés.

Az egészségügyi feladatok végrehajtása kötelező. Az üzemi bizottságoknak el kell érniük, hogy az FM által kiküldött szociális normákat betartsák, s a helyi lehetőségeket figyelembe véve, biztosítsák a dolgozók egészségvédelmét, hogy ezzel is elősegítsék a többtermelést, a dolgozók fokozott egészségvédelmét, időben biztosítsák a szemveszteség nélküli betakarítást.

Ezt a felelősségteljes feladatot az eddigi munkamódszereinktől eltérően, csak közösen lehet megoldani. Ebben a közös munkában állandó kapcsolatot kell tartani az üzemi bizottságnak a körzeti orvossal, a Vöröskereszttel, az MNDSZ helyi szervezeteivel, s az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetével. E szervek közös munkájától függ a dolgozók egészségügyi helyzetének megjavítása.

Hóbe Ilona

MEDOSZ oszt. vez.

Az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete

A szocialista egészségügy fejlődésének útját a bolsevik párt VIII. kongresszusa, majd az SZK(b)P XIX. kongresszusa jelölte meg és egyik legfontosabb alapelveként szögezte le „a dolgozók aktív részvételét saját egészségügyük megszervezésében, ellenőrzésében.”

Különös súlya van a jobb, szebb életünk kialakításában a mezőgazdaság fejlesztésének. A mezőgazdaság fejlesztéséhez az egészségügyi dolgozók is hozzá tudnak járulni a dolgozó parasztság magas színvonalú egészségvédelmével. A mezőgazdasági dolgozók egészségügyi ellátásáért a területi elv alapján a körzeti orvos felelős. Feladata a földművelésügyi minisztérium szociális norma rendelete végrehajtásának ellenőrzésén felül a megelőző-gyógyító munka. A körzeti orvosok megelőző-gyógyító feladatait az aratás-cséplés idején az egészségügyi minisztérium 83/24/1954. III. 2. körrendelete meghatározza. A szállások, étkeztetés, ivóvízellátás biztosítása, balesetelhárítás, az egészségügyi felvilágosító munka, járványvédelem, gyógyító munka mind-mind halaszthatatlan tennivalók. A mai helyzetben, amikor számos körzeti-orvosi állás betöltetlen, amikor a közlekedési eszközök nem állanak kellő számban az egészségügyi dolgozók rendelkezésére, amidőn még egy-egy körzeti orvos területe igen sok esetben 3–4 községre és a hozzátartozó tanyavilágra terjed ki, a feladatok a régi munkamódszerekkel nem oldhatók meg.

A két törekvés, hogy a dolgozókat minél nagyobb számban vonjuk be saját egészségvédelmük szervezésébe és ellenőrzésébe és hogy a körzeti orvosnak feladatai maradéktalan elvégzéséhez segítséget szervezzünk, egybeesik.

A Vöröskereszt és MNDSZ aktíválózata szívesen vállalja a feladatokat. Természetszerűleg szakmai iránvításra szorul és a szakmai irányítóknak, az egészségügyi dolgozóknak, elsősorban a körzeti orvosoknak kell lenni.

A területi bizottságok, írási szakszervezeti bizottságok feladata kettős. A XI-es osztályvezetőkkel, ill. írási egészségügyi csoportvezetőkkel együttesen össze kell hívni az egészségügyi állandó bizottság, MEDOSZ, Vöröskereszt, MNDSZ illetékes vezetőit, meghatározni és összehangolni a terület sajátosságait, figyelembe véve a feladatokat. Másik feladat meggyőzni a körzeti orvost, egészségügyi dolgozót, hogy munkájuk maradéktalanul csak a társadalmi aktíválózatra támaszkodva végezhető el és vállalniuk kell ennek a hálózatnak a szakmai irányítását, a tapasztalatok összegyűjtését.

Ha összerendezzük a tömegszervezetek munkáját, az eddigi eredményeket meg tudjuk sokszorozni és az együttes munkával sokkal közelebb jutunk a kormányprogram megvalósításához.

Szocialista szerződés

„A MÁVAG Mozdony- és Gépgyár, a Budapesti Nemzeti Színház, a Budapesti II. sz. Sebészeti Klinika és a MÁVAG által patronált gépalomások egyesített szocialista szerződése” címet viseli a vörös vászonba kötött, a lant, a sirály, a kigyós kehely emblémájával díszített szerződés, amely a munka frontjának különböző őrhelyein álló dolgozók összefogását jelzi.

Szocialista szerződés, melyben a dolgozók pártunk III. kongresszusának tiszteletére kötelezettséget vállaltak egymás segítésére, a mezőgazdaság fellendítésére.

Szoros kapcsolat kiépítését vállalták. Műszaki segítség a klinikának, a színháznak, közös kulturális munka, az egészségügy fokozott segítése az üzemek, a gépalomások dolgozóinak a fő szempontjai a szerződésnek.

A Sebészeti Klinika fokozottan tárja ki kapuit a MÁVAG-ból, a gépalomásokról és színházról jövő dolgozóknak, szakmai segítséget nyújt az üzemek orvosainak és rendelkezéseinek. Biztosítja korszerű baleseti, sebészeti módszerek bevezetését, megelőzését, szükség esetén ellátását.

Az egymást segítés ez az írásos dokumentuma újszerű, de beleillik valamennyi orvos, egészségügyi dolgozó azon általános törekvésebe, hogy a munka színvonalát emeljük, s előre vigyük azt az új célkitűzésünket, hogy minden erőnkkel segítsük a mezőgazdaság fellendítését.

Kongresszusi felajánlások az I. sz. Női Klinikán

Kongresszusi felajánlások az I. sz. Női Klinikán

Lelkesen készül az ország dolgozó népe a III. pártkongresszus méltó megünneplésére. A „Szabad Nép” naponta közli ipari munkásságunk és a dolgozó parasztság nagyszerű kezdeményezéseit, az ünnepi műszakok, felajánlások, munkaversenyek új meg új eredményeit.

Mi, egészségügyi dolgozók is kivesszük részünket a szocialista építés ünnepi megmozdulásából. Az egészségügy területén is számos lehetőség nyílik olyan munkavállalásokra, felajánlásokra, amelyek mindennapi munkánkon túlmenően, de azzal szoros kapcsolatban szolgálják népünk egészségvédelmét és jelentősen elősegítik a kormányprogram megvalósulását.

Ebben a szellemben szerveztük meg a kongresszusi munkafelajánlásokat az I. sz. Női Klinikán. Kétségtelenül akadnak ezek között még most is formális, nem teljesértékű válalások, de nagy többségük — úgy érezzük — jelentős, pontosan meghatározható és úgyszólván számadatokkal értékelhető eredményeket hozott az egyetem hármas feladatkörében: az oktató-, gyógyító- és tudományos munkában egyaránt.

Nagy segítségünkre volt — a szervező- és propaganda-munkában — professzorunk, Horn Béla elvtárs, kommunista példamutatása. Vállalta és 100 százalékban teljesítette, hogy minden gyakorlati órán egy-egy tanulócsoporthoz részére bemutató műtétet végez, valamint személyesen vállalta az érdeklődő mezőgazdasági szövetkezeteket patronáló nőgyógyász-csoport vezetését.

Nem akarjuk itt a klinika dolgozóinak valamennyi jó felajánlását ismertetni, csak a legkiválóbbakat emeljük ki.

A tanulócsoportokat vezető tanársegédek több, az oktatás-

sal kapcsolatos felajánlása nem kis mértékben járult hozzá a hallgatók jó tanulmányi eredményeihez és ahhoz, hogy az I. sz. Női Klinika több ízben részesült dékáni dícséretben a jó oktatómunkáért.

Orvosaink, szülésznőink és laboratóriumi asszisztenseink egy csoportja elhatározta, hogy a kongresszusig egy veszélytelen és határos, összetett szülési fájdalomcsillapító eljárást dolgoz ki és annak alkalmazását széles körben bevezeti. Felajánlásunkat teljesítettük, a munka tudományos részéről és klinikai kipróbálásáról a Nőgyógyász Szakcsoportban is beszámoltunk.

Középkádereink jelentős része szintén értékes felajánlásokat tett a makarovi kórház-kultúra bevezetésével kapcsolatban és vállalásait folyamatosan teljesítik. Ugyancsak sikerült bevonnunk ebbe a munkába takarítoszemélyeink jelentős részét.

Az országos érdeklődés homlokterében kétségtelenül a termelés hősei, az ipari és mezőgazdasági munkásság nagyszerű felajánlásai állanak, de pártunk, kormányunk és egész népünk számomartja, elismeréssel és megbecsüléssel kíséri az egészségügyi dolgozók áldozatos munkáját. Ezt az elismerést és megbecsülést fejezi ki az az évről évre növekvő összeg, amelyet kormányzatunk az egészségügy fejlesztésére fordít és ennek egyik ki-fejezője az április 1-ével életbelépett új bérrendezés is, amely lényeges fizetésemelkédést biztosít az egészségügyi dolgozók számára.

dr. Gergely Pál

Egyetemi Klinikák

VII. alapszerv SZB-elnök

Állandó feladatunk: a szervezettség megjavítása

Szakszervezetünk funkcionáriusai komoly erőfeszítéseket tesznek, hogy pártunk, kormányunk határozatainak végrehajtása útján jó eredményeket érjenek el. Kétségtelen, hogy az eredmények minden területen számottevők. Az elért eredmények nyomán az egészségügyi dolgozók tömegei egyre inkább megszeretik, magukénak érzik a szakszervezetet.

Mégis a számadatok, amelyek szakszervezetünk rendelkezésére állnak azt mutatják, hogy szervezettségben nem tartunk egészen lépést az egészségügyi dolgozók számának növekedésével. A jelenségre feltétlenül fel kell figyelnie minden szakszervezeti funkcionáriusnak, mert egyrészt az semmiképpen nincs arányban a szakszervezet tekintélyének, megbecsülésének nap, mint nap tapasztalható növekedésével, másrészt azért is, mert ebben az évben kb. 8000 fővel fog emelkedni az egészségügyi dolgozók száma. Ez igen komoly feladatot ró szakszervezetünk minden szervére: azt jelenti, hogy a főképpen olyan új dolgozókból álló tábort — fiatalokat, akik most kerülnek ki a különféle szakiskolákból, az egyetemekről — idősebbeket, akik eddig semmiféle termelők munkájában nem vettek részt —

a szervezettségből adódó közös alkotómunkán, a szakszervezeti tagságon keresztül is neveljük pártunk és kormányunk határozatainak maradéktalan végrehajtására,

arra, hogy minden gondolatuk, minden tettük a magyar dolgozó nép érdekében, az egészségügyi dolgozók érdekében való legyen.

Ezt a feladatot csak közösen, csak akkor tudjuk megoldani, ha minden egyes szakszervezeti funkcionárius tudatában van annak, hogy a nagyobb szervezettségért és a jobb tagdíjfizetésért folyó harc azonos a szakszervezeti tagság élet- és munkakörülményeinek megjavításáért, kulturális színvonalának emeléséért folyó harccal, a dolgozók minden egyéni és a közösséget érintő jogos problémájának megoldásában nyújtott segítséggel, törődéssel. De azonos a gondolkodásban, a magatartásban, a munkához való viszonyban, az emberekkel való kapcsolatban még meglévő helytelen nézetek, cselekedetek elleni ugyancsak szeretetteljes, de következetes, meg nem alkuvó harccal is.

Az a tapasztalatunk, hogy ott javul egyre és jó tartósan a szervezettségi arányszám és

a tagdíját rendszeresen és teljes jövedelmének megfelelően fizető tagok száma, ahol

a tagság minden irányú problémáival helyes módszerekkel és rendszeresen foglalkoznak, ahol minden újonnan jött dolgozót azonnal megtalál a szakszervezeti bizottság és a bizalmi.

Az István-kórházban a szakszervezeti bizottság elnöke pl. minden újonnan munkába lépő dolgozóval személyesen beszélget. Felvilágosítja arról, hogy milyen kérdésekkel forduljon a szakszervezethez. Elmondja a kórház feladatait, különösen azt, ami abból az illető dolgozóra vonatkozik. A bizalmiak is foglalkoznak ezt követően a csoportjukba újonnan került dolgozóval, és megszeretik vele a szervezettség gondolatát. Tájékoztatják a csoport tagjainak munkájáról, szocialista kötelezettségvállalásairól.

Az újonnan belépő dolgozó így azonnal jól bele tud illeszkedni környezetébe, vonzóvá válik számára a szakszervezethez tartozás és rövid idő alatt önként kéri felvételét.

Szakszervezeti szerveink egyre javuló módon foglalkoznak a szervezés és a tagdíjfizetés kérdéseivel, bizalmi értekezleteken rendszeresen megvitatják. Nem elég azonban, ha egyszerűen beszámolnak a bizalmiak arról a munkáról. A helyes módszer az, ha a szervezettségben való lemaradás, a tagdíjfizetés elmaradásának az okát kutatják ki, ha megvizsgálják azt, hogy a lemaradónak, a rendszertelen tagdíjfizetőnek nincs-e valamilyen jogos sérelme, panasza, nincs-e az életében olyan egyéni nehézsége, amelyhez a szakszervezetnek kell segítségnyújtani.

Számottevő azoknak az egészségügyi dolgozóknak a száma, akik érzik a jelentőségét, hogy a jogok és kötelesek egymásból következnek, és ezt felismerve, valóban a teljes jövedelmüket, a magán-egyesületi, a mellékállásokból és a nem rendszeres különféle pótlékból eredő jövedelmüket is tagdíjalapnak tekintik. Szórványosan előfordul azonban, hogy a dolgozók még az alapfizetés másfél százalékát sem fizetik meg. Ez a hiányosság abból adódik, hogy a szakszervezeti bizottságok, a bizalmiak, de maguk a dolgozók sem veszik figyelembe a fizetésekben beálló emelkedéseket. Meglepően sok az olyan körzeti orvos, aki nem a jövedelmének megfelelően fizeti tagsági díját, hanem azt önkényesen, maga állapítja meg.

A jó szervezési és tagdíjfizetési munkát igen nagy mértékben segíti a pontos, világos,

rendszeresen vezetett tagnyilvántartás. Ma már sok szakszervezeti bizottság kifogástalan nyilvántartási munkája biztosítja azt, hogy az általuk közölt adatok helyesek, érzékelhetőek és a további jó munka alapjául szolgálhatnak.

Szakszervezeti bizottságaink többségében azonban a tagnyilvántartás rendkívül elhanyagolt. A hibás adatok országosan összesítve teljesen helytelen, a valóságot távolról sem tükröző képet adhatnak.

A június hó folyamán történő tagszámláláskor minden szervezetünkben meg kell te-

remtenünk a jó adatszolgáltatás alapjait. Szocializmust építeni minden területen csak pontos felmérések alapján lehetséges. Ez a jó szakszervezeti munkához is elengedhetetlenül szükséges segítőeszköz.

A szervezettség és a tagdíjfizetés mutatószámai egyben mutatószámai a szakszervezet vezetése és az egészségügyi dolgozók tábora közötti kapcsolatnak is. Arra kell törekednünk, hogy jó munkánk eredményeként a kapcsolatot egyre szilárdabbá válják és megmutatkozzon a mostani kismértékű lemaradás felszámolásában is.

Tanultak a hibákból

Nagy munkában van az ORFI szakszervezeti bizottsága. Azon igyekszik, hogy az üdülést minél több dolgozó megelégedésére szervezze meg. — Az üdülés idén már nálunk is a jó munka jutalma — válaszolja kérdésünkre Ullmann Anna elvtársnő, a társadalombiztosítási tanács elnöke.

— Az elmúlt évben nem készítettünk üdültetési tervet, aki éppen jelentkezett, az ment el üdülni, nem volt üdülési albizottságunk sem, nem tartottunk csoportértekezleteket, amelyen elbíráltuk, hogy ki az, aki munkája alapján megérdemelné az üdülést.

— Tanultunk ezekből a hibákból — folytatja Ullmann elvtársnő — és ebben az évben szervezetten kezdtünk a munkához. Mikor megkaptuk a negyedévi kontingent, a szakszervezeti bizottság ülésére meghívtuk a társadalombiztosítási tanács tagjait és a beutalójegyeket felosztottuk az osztályok között. Összaktívaértekezleten közöltük az egyes osztályokra jutó beutalójegyek számát. A bizalmiak az osztály vezetőivel való megbeszélés alapján javaslatot tettek a legjobb dolgozók üdültetésére.

Az ilyen előkészítésnek meg is volt az eredménye. A csoportértekezleteket várakozás előzte meg, élénkek voltak, sok helyen jóval több dolgozót javasoltak üdülésre, mint az az arányszámuknak megfelel. Az üdülési albizottság felfigyelt azonban arra is, hogy másutt még a megadott számot sem töltötték be. A javaslatok elbírálásánál nem mentek el szó nélkül az ilyen jelenségek mellett. Így a mosodából meghívta Vida Erzsébetet, akit jó munkája alapján dolgozótársai üdülésre javasoltak és nem akart elmenni. Hosszú ideig beszélgettek vele a bizottság tagjai, sorra győzték meg érvei helytelenségéről — „soha nem

voltam még üdülni, nem szeretek idegenek között lenni” — és hasonló félelmek lassan elmultak, s Vida elvtársnő ma már izgatottan készül első útjára az üdülőbe.

Sok nehézséget jelent az üdülési albizottságnak, hogy dolgozóink még mindig nehezen mennek el tavasszal, ősszel, vagy télen üdülni. A bizottság fontos feladatának látja meggyőzni a kételkedőket arról, hogy minden évszakra megvan a maga szépsége. Erről tanuskodik Iványi Sándorné elvtársnő is, aki az elmúlt év telen Mátrafüreden töltött felejthetetlen két hetet. Most lelkes agitátora a téli üdülésnek, lelkes segítője az üdülési bizottság munkájának. Reméljük, megtaláljuk nevét a most készülő üdülési falujságon is.

— Mert ilyen is készül nálunk — ujságolják büszkén az elvtársak — mely egész éven át hírt fog adni az üdültetés eseményeiről, beszámol arról, ki, milyen jól érezte magát, hogy pihent, szórakozott egész évi jó munkája után.

Az ORFI társadalombiztosítási tanácsa jó munkájával ezt kívánja elérni. J. M.

Körzeti ápolónők a falusi orvosok munkája megkönnyítésére

Az egészségügyi minisztérium a falusi körzeti orvosok mellé körzeti ápolónőket állít. A körzeti ápolónő fő feladata, hogy mentesítsék az orvost a nem kifejezetten orvosi munkák elvégzése alól. Így az orvosnak több ideje lesz a betegek gyógyítására, a körzeti közegészségügyi viszonyai tanulmányozására. A körzeti orvosi ápolónők munkába állítását elsősorban a szétszórott települési, több községből álló körzetekben előreláthatólag május végén kezdik meg. Az év végéig 100-nál több körzeti orvosi ápolónő áll munkába.

A járási szakszervezeti bizottságok elnökeinek konferenciája után

A SZOT elnökségének határozata alapján a szakszervezeti bizottságok újjavaslatát követően szakszervezetünk 237 SZB-elnököt képezett ki központilag feladataira. Ezen az oktatási formán belül került sor a járási SZB-elnökök központi oktatására is.

A konferencia megszervezésénél

kettős céllal indultunk.

Az első célkitűzés az volt, hogy a szakszervezeti munka minden területére helyes, járási viszonylatban is megvalósítható irányelveket adjunk az alapszervi munka megjavítására, a másik, hogy elnökségünk közvetlen kapcsolatba kerüljön a járási funkcionáriusokkal, még jobban megismerhesse a járási egészségügyi dolgozók élet- és munkakörülményeit annak érdekében, hogy helyesebb határozataival, intézkedéseivel ezeknek megoldását segíteni tudja.

A kettős célt szem előtt tartva, központi vezetőségünk osztályai lelkiismeretesen és lelkesen készültek fel az egyes témák megtartására. A célkitűzéseket szem előtt tartva igyekeztek adni, de ugyanakkor kapni is a járási funkcionáriusok tapasztalatainak bő kincsestárából.

A konferenciák élénke, vitázók voltak. Az SZB-elnök elvtársak többsége helyesen reagált az előadásokban felvetett kérdésekre. Elmondották munkamódszereiket, bátran feltárták a járási szakszervezeti munkát gátló nehézségeket, valamint azokat az égető és megoldandó kérdéseket, amelyek hátráltatják a járási egészségügyi dolgozók munkáját, valamint sértik a dolgozók személyes érdekeit. Ennek megfelelően, bensőséges beszélgetés alakult ki a központi vezetőség és a járási SZB-elnökök között. Mint közös álláspont alakult ki, hogy

meg kell javítani

a járási

alapszervi munkát,

biztosítani kell a járási egészségügyi dolgozói részére a rendszeres szakszervezeti életet, ezen belül segíteni kell szakmai munkájuk elvégzését, a „Szocialista Egészségügyért”-mozgalom útján, gondoskodni kell anyagi és kulturális szükségleteik — a lehetőségeknek megfelelő — biztosításáról.

Az egyes témák megtárgyalásánál sok szó esett

a mezőgazdaság

egészségügye

megsegítésének kérdéseiről. Szakszervezetünk ezen a téren eddig is tett kezdeti lépéseket.

A párthatározatok után azonban ezek már nem elegendők. A konferencia nagy mértékben járult hozzá, hogy elnökségünk helyes határozatokat tudott hozni a nyári, aratási és cseplési munkák egészségügyi megsegítésére. A határozat alapján ez kell, hogy képezze a járási szakszervezeti munkájának szakmai tartalmát a továbbiakban. Amennyiben a járási szakszervezeti bizottságok — a határozat alapján — jól megszervezik ezt a munkát, nagy mértékben fogják segíteni a járási egészségügyi dolgozókat, körzeti orvosokat, védőnőket stb. szakmai munkáját.

A konferenciákon megtárgyalták a járási egészségügyi dolgozók kultúrnelvonási lehetőségeit, az SZB ezzel kapcsolatos feladatait. A viták folyamán kialakult, hogy a járási alapszervezeteknél

a könyvtármunka

főleg az a terület, ahol a széttagoltság miatt lehetőségek vannak. Ennek érdekében meg kell javítani az alapszervi könyvtármunkát. Az olvasottság biztosítása érdekében a könyvek dolgozókhoz való lejuttatása a fő feladat. Ki kell építeni szakszervezeti csoportként a vándorkönyvtár-hálózatot, hogy megfelelő időközben ezeket cserélve, szolgálhassák a dolgozók kulturális felemelkedését. Ezen kívül hozzá kell segíteni a szakszervezeti bizottságoknak a községek dolgozóit ahhoz, hogy az újonnan megjelenő művekkel ki-egészíthessék kis házi könyvtárukat. Biztosítsák részükre ezeket a könyveket a járási székelyhelyén működő könyvesboltok útján. A konferencián — több elvtárs részéről — felmerült kívánság alapján elnökségünk foglalkozott egy központi szakmai könyvtár felállításával, amelynek kötetei postán kikölcsönözhetőek főleg a falvak egészségügyi dolgozóinak részére. A falvak egészségügyi dolgozóinak a községek kultúroththon munkájába kapcsolódjanak közvetlenül. Egészségügyi témájú felvilágosító előadások, valamint egyéb ismeretterjesztő előadások tartásával segítsék a dolgozó parasztság kulturális fejlődését.

— Ahhoz, hogy a községek egészségügyi dolgozóinak megfelelően szolgáljanak a pártunk parasztpolitikáját, a mezőgazdasági dolgozók egészségügyi ellátását, meg kell teremteni részükre a

megfelelő

életfeltételeket.

— Ez hangzott el a konferencián több járási SZB-elnök elvtárs részéről. Ezeknek a problémáknak a megoldása nagyrészt központi és rész-

ben alapszervi feladatot képeznek. Az egészségügyi dolgozók bérrendezésével már nagy lépést tettünk előre.

A körzeti orvosok

bérezése

terén nagyon komoly eredményeket értünk el. Igen sok körzeti orvosunk bére több száz forinttal emelkedett. Ugyancsak nagyon komoly eredmény a falusi gyógyszereszek 10 százalékos bérmegkülönböztetésének eltörlése, a beszállított gyógyszereszek bérének emelése. Ezek a tények komoly ösztönző hatással kell, hogy legyenek a munka minőségi megjavítására. Elnökségünk feladata, hogy — a még fennálló égető problémák — a lakáskérdés, fűtőkérdés megoldását minél előbb elősegítse. A járási SZB-k, a szakszervezeti közvetlen szociális juttatások — üdültetés, segélyezés — munkájába vigyenek nagyobb alapot és tervszerűséget. Annak jusson üdülési beutaló és segély, aki ezt munkája alapján megérdemli, aki erre rászorul. Igyekezzon elintézni tagsága ügyes-bajos dolgait. Tegye vonzóvá a tagság részére a szakszervezetet.

Ahhoz, hogy a járási SZB-k tagságuk bizalmának megfelelően, ezeket a fontos feladatokat el tudják végezni, munkájukat

jól megszervezve,

tervszerűen

kell hogy vigyék. Ki kell alakítani az SZB-n belül a kollektív vezetést, minden megválasztott funkcionáriusnak aktív munkát kell végeznie. A konferencián kialakult az a helyes álláspont, hogy a járási SZB a tervszerű munka érdekében havi munkaterv alapján előre határozza meg a kététenként tartandó SZB-ülések napirendjét. Ugyancsak tervszerűen kell végezni a bizalmiakkal való foglalkozást. Helyes módszer a rendszeres 3 havonkénti

bizalmiértekezlet.

Természetesen a bizalmi költségeit az SZB-nek meg kell téríteni abban az esetben, ha nem a járási székelyhelyén működnek. A tagság összefogása érdekében megfelelően építsék ki az alapszervezetek a szakszervezeti csoportokat.

Járási viszonylatban a tagság teljes létszámú összefogására szinte egyetlen lehetőség

a taggyűlés.

Ezért ezzel a kérdéssel a konferencia rendkívül aktívan foglalkozott. A taggyűléseket

általában a negyedéves hatósági értekezletek napján tartják a járási SZB-k. Ez helyes, mert más alkalmakkor nem lehet a szétszórott községekből a dolgozókat összehívni anélkül, hogy a szakmai munkát ne akadályozná. A korlátozott időlehetőséget úgy kell az SZB-nek beosztani, hogy lehetőleg a hatósági értekezletet megelőzően tartsák meg a taggyűlést. Az idő korlátozottsága azonban ne eredményezzen esetleges mechanikus, semmitmondó, üres beszámolót, vagy a vita korlátozásával a szakszervezeti demokrácia megsértését. A taggyűlést követő hatósági értekezlet munkájában pedig az SZB-elnök aktívan vegyen részt, bírálatával, javaslatával, a szakmai munka megjavítása érdekében.

A konferencián egyöntetűen kialakult az a helyes megállapítás, hogy az SZB jó, szakmát segítő, nevelő és érdekvédelmi munkájának

alapvető feltétele

a jó kapcsolat

a járási pártbizottsággal és a járási tanács egészségügyi csoport vezetőivel. A pártbizottság elvi irányítását, tanácsait, segítségét feltétlenül igényelniük kell a szakszervezeti bizottságoknak. Enélkül az SZB nem képes helyesen többirányú munkáját elvégezni. A járási egészségügyi csoportvezető, aki szakmai vezetője a járási egészségügyi dolgozóknak, tudja megmutatni az SZB-nek a szakmai munka megsegítésének lehetőségeit, ugyanakkor az SZB-nek kötelessége bírálatával, javaslatával segíteni a vezetés megjavítását.

Átfogóan értékelve a járási SZB-elnöki konferenciát, megállapíthatjuk, hogy igen hasznos volt úgy a központi vezetőség dolgozóinak, mint a járási SZB-elnökök részére. A konferencia elvtársias légkörben, egymást segítő szellemében zajlott le. Nagy mértékben javította ez a pár nap is a központi dolgozói és a járási funkcionáriusok kapcsolatát.

A konferenciák után az a feladat áll minden szakszervezeti szervünk, most konkrétan a járási SZB-k előtt, hogy a tanfolyam tapasztalatait felhasználva, teljes mértékben helytálljanak a mezőgazdaság megsegítésében, ezzel a mi részünkről legteljesebb mértékben segítjük egész dolgozó népünk felemelkedését.

Kivovics Imre

Az 1954. évi V. Korányi vándorgyűlés

Május 6-án ült össze Szegeden az V. Korányi Vándorgyűlés. Négy napon keresztül tartottak az előadások az ország kiváló klinikusainak, valamint a Szovjetunió és a népi demokráciák orvosküldöttségeinek jelenlétében. A Korányi vándorgyűléseket már alapgonddal is elkülöníti a többi orvoskongresszustól. Nem egy szakma problémái kerülnek itt megvitatásra, hanem az orvostudomány bármelyik ágából hallhatunk beszámolókat, melyek a betegség mellett felmerült kérdések kísérletes eszközökkel való megoldását célozzák. Lehetőséget nyújt tehát arra, hogy az orvos-kutatók ne csak saját szűkebb szakterületük problémáját ismerjék, hanem az emberi szervezet egységének jegyében megismerkedhessenek a többi szakmák tudományos kutatási területeivel is.

Az idei vándorgyűlésnek különös jelentőséget adott, hogy Korányi Sándor halálának 10. évfordulójára esett. *Hetényi Géza* akadémikus, a vándorgyűlés ezidei elnöke, megnyitójában kegyelettel emlékezett meg Korányi Sándor emberi nagyságáról. *Rusznay István*, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke ünnepi beszédében méltatta Korányi Sándornak — a nagy klinikusnak — érdemeit. Hangzott, hogy Korányi Sándor volt az első, aki a laboratóriumi kutatás eredményeit közvetlenül alkalmazta egy-egy betegség lényegének megismerésében. A vesebajok pathológiája terén elért eredményei világszerte ismertté és tiszteltté tették nevét. Nagy gondot fordított tanítványainak nevelésére s nem véletlen, hogy ma tanítványai, vagy azok tanítványai töltik be hazánkban a belgyógyászati tanzsékek vezető állásainak legnagyobb részét. Korányi Sándor nemcsak tudományos eredményei révén emelkedett ki kortársai közül; nagy érdeme, hogy ő honosította meg a betegségek funkcionális szemléletét is.

Az érdekes előadásokat élénk vita követte. A külföldi vendégek közül *P. J. Lukomszkij* szovjet professor, a szívburokgyulladás kezelésével kapcsolatos eredményeiről, *Makarics Á. I.* szovjet professor pedig a fehérjebevitel és a magasabb idegi működés összefüggéseit feltáró kísérleteiről számolt be. *Charvat* prágai professor a vizeletürítés feltételes reflexes befolyásolásáról, *Kleinsorge* német professor centrális ganglion blockoló szerek hatásáról, *Alexandrov* lengyel professor pedig

elektronmikroszkópos kutatásairól tartott előadást.

Az előadások szünetében a külföldi vendégek meglátogatták a szegedi tudományos intézeteket és klinikákat. Az I. sz. Belklinika a külföldi vendégek részvételével tudományos tapasztalatcserét rendeztek. A klinika kutatói megmutatták laboratóriumi berendezéseiket, elmondták kutatómunkájuk lényegét s a külföldi orvosprofesszorok megtették erre vonatkozó megjegyzéseiket.

48 értékes előadás után május 10-én búcsúztak el a vendégek Szegedtől. Ha visszatérünk a vándorgyűlés munkájára, megállapíthatjuk, hogy az hű képet adott a magyar orvoskutatói gárda munkájáról. Az előadások megmutatták, hogy a magyar orvosok tudnak élni azokkal a lehetőségekkel, melyeket egészségügyi kormányzatunk rendelkezésükre bocsát: korszerű, nagy szakismeret igénylő és metodikailag jól felépített vizsgálatok méltán váltották ki a külföldi vendégek elismerését. Ez csendült ki *P. J. Lukomszkij* professor búcsúszavaiból is: „A Korányi Sándor emlékének szentelt vándorgyűlés igazolta azt, hogy mennyire ébrentartják azt a szellemet, amelyet Korányi képviselt. Nagyon nemes benyomást tett ránk, külföldiekre a kongresszus nagyszámú részvevője és az élénk vita. Különös örömmel tölt el bennünket az, hogy sok fiatal orvos tartott előadást. Ez arról tanuskodik, hogy a magyar nemzet új, fiatal, célszerűségre törekedő orvosnemzedéket nevel. Ez biztos záloga annak, hogy a Magyar Népköztársaságban az orvostudomány nagy fejlődésnek indul.”

dr. Varró Vince
I. sz. Belklinika, Szeged.

Gyógyszertári hálózat fejlesztése

Az egészségügyi minisztérium az ország gyógyszeres hálózatát további új gyógyszeres tárház építésével bővíti. Így a többi között gyógyszeres tárházakat korszerűsítettek Cegléd, Baktalórántháza, Zircen, Örközfőpályán, Hévízen. Budapesten több gyógyszeres tárházat korszerűsítettek, nagyobbítanak a Marx-téren, a Móricz Zsigmond-körteven és a Déli vasútnál. Új gyógyszeres tárházak létesülnek Székesfehérvár külterületén, Péten, Dudaron, Komlón, Rábapatonán, Pécs-Mesztelepen.

A gyógyszeres tárházak pontos és lelkiismeretes munkájukkal biztosítják a gyógyszerellátást.

Hogyan szórakozzunk a nyáron

A szórakozás, a szabadidő kellemes eltöltése utáni vágy elevenen él valamennyiünkben. A nyári estéken és vasárnapokon a szabadba vágyunk. Jólesik kilépni a házak falai közül, s tele kedvvel és vidámsággal elindulni a hegyekbe, végig sétálni a Margitsziget árnyas fái alatt, napozni a strandfürdő forró homokján, s ki tudná még elsorolni, kinek milyen kedvtelése van, ki milyen tervekkel indul a nyár elebe.

S e szórakozási lehetőségekben nem fukarkodik a nyár. Ezernyi gazdag lehetőséget tartogat számunkra, csak választanunk kell, mit tegyünk, hogyan töltsük el kellemesen és hasznosan is a szabadidőt. Csak néhányat a szórakozások közül. Igen kellemes időtöltés pl. esti sétahajózás a Dunán, beülni egy kertmoziba, vagy szabadtéri színpad nézőterére, hétvégi kirándulásra indulni a Balatonhoz, készülni a nyári vidám karneválokra, sportünnepélyekre, nyárvégi Anna-bálokra.

A szórakozási igények kielégítésében nagy feladat vár a szakszervezeti bizottságokra. Az ő feladatuk összegyűjteni a dolgozók kívánságait, segíteni abban, hogy mindenki lehetőleg kívánsága szerint szórakozhassék.

Igen nagy az érdeklődés pl. a majálisok, nyári kultúris sportünnepségek iránt, melyek megrendezésére most készülődnek intézményeink.

A kultúr- és sportünnepségek a SZOT határozata értelmében májustól augusztus végéig kerülnek megrendezésre. Májusban az üzem, júniusban a kerületi, júliusban az országos szakmai ünnepségek megrendezésére kerül sor, s végül augusztus 20-án a Népstadionban rendezi meg a SZOT a szakmák közötti záróünnepségeket.

A kultúr- és sportünnepségekkel — ha szívvel-lélekkel munkálkodunk a megrendezésén — sok örömet szerezhetünk a dolgozóknak. A különböző sportversenyek, kerékpárverseny, labdajátékok, színvonalas kultúrversorok, tréfas játékok, zsákfutás, lepényevés, köcsögtörés, szabadtéri lampionos bálók mind-mind velejárói ezeknek az ünnepségeknek.

A szakszervezeti bizottságokon, kultúr- és sportaktívokon a sor, rajtuk múlik, mit valósítanak meg ezekből a lehetőségekből, s nyugodtan mondhatjuk, annál többet, minél jobban szívügyüknek érzik a dolgozók szórakozási vágyának kielégítését.

Hatéves az Országos Mentőszolgálat

1954 május 10-én a koraregeli órákban az Országos Mentőszolgálat Központjának dísztermét zsúfolásig megtöltötték a mentőorvosok, mentőápolók, mentőgépkocsivezetők és a mentőszolgálat adminisztratív dolgozói az Országos Mentőszolgálat megalapításának 6. évfordulója alkalmával rendezett háziünnepségen.

A mentődolgozók minden évben háziünnepségen szoktak megemlékezni kormányzatunk közegészségügyi szempontból nagyjelentőségű határozatáról, amely a társadalmi erőforrásból fenntartott mentőegysületek helyett a mentés hivatásos állami intézményét, az Országos Mentőszolgálatot létrehozta.

A mentésnek 1948 május 10-ével történt államosítása óta mentésügyünk hatalmas fejlődésen ment keresztül. Felszámolta a háború pusztításait a mentésügy vonalán és hatalmas lépésekkel halad a szocialista mentésügy megvalósítása útján.

Az ünnepség keretében az évforduló jelentőségéről emlékezett meg dr. Oravecz Béla, az Országos Mentőszolgálat főigazgatója, majd az egészségügyi miniszter által adományozott

zott „Egészségügy kiváló dolgozója” jelvényt és oklevelet adta át 8 kitüntetett mentődolgozónak és 39 sztahanovista szintet elért mentőgépkocsivezető részére adta át a sztahanovista oklevelet, illetve jelvényt.

A sztahanovista kitüntetettek között Potecz János és Laczó Ferenc a budapest-kispesti mentőállomás gépkocsivezetői ötödízből nyerték el ezt az igen komoly teljesítményt jelentő értékes kitüntetést.

HIBAIGAZÍTÁS:

„Áprilisi számunk „Szocialista Egészségügyért Mozgalom” című rovatában értelemszavaráj sajtóhiba csúszott, amennyiben a kaposvári megyei kórház nőgyógyászati osztályának vállalkásáról írtunk, holott a vállalkást a bőrosztály dolgozói tették.

ELVESZETT

Zempléni Miklósné, Benkő Józsefné szakszervezeti tagsági könyve. Kérjük a megtalálót, szerkesztőségünkben adja le.

SZOCIALISTA EGÉSZSÉGÜGYERT

Felélő szerkesztő és kiadó:

Dr. Szabó Zoltán

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, V., Nádor-utca 32.

Nyomatott 2000 példányban.

Ara 20 fillér.

Szika Lapnyomda,

Budapest, VIII., Röck Szilárd-u. 6.

Felélő vezető: Kulcsár Mihály